

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

Abonamentul

Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
Pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

CONGRESUL MISIONARILOR ORTODOXI

Între 7—11 Octombrie, 1933, se va ține, la mănăstirea Căpriana, jud. Lăpușna, cel de-al IV-lea congres al misionarilor ortodoksi, la care vor lua parte reprezentanți ai tuturor eparhiilor din țară. Cine sunt acești misionari? Până acum câțiva ani erau 18 preoți, pentru toată țara, câte unul de fiecare eparhie, plătiți din bugetul Statului. Acum însă nu mai există categoria misionarilor bugetari, pentru că necesitatea economiilor, pentru bugetul Statului, a dus la suprimarea lor. Ceeace nu înseamnă că funcțiunea misionară a dispărut din viața bisericii, dacă a fost desființat organul bugetar. O excepțiune desigur dela legea generală care stabilește un raport strâns și vital între funcțiune și organ. Și această excepțiune se explică prin aceea că biserica creștină, prin definițiunea și esența ei, este o instituțiune cu caracter pronunțat misionar. Biserica nu-și pierde niciodată acest caracter, pentru că în acțiunea misionară stă toată puterea, maiestatea și taina biruștelor ei. Activitatea misionară e, fără îndoială, termometrul care indică nedesmințit starea generală în care se află la un moment dat biserica în totalitatea ei. Încât inițiativa oficială a unui congres, cu caracter

special misionar, în care să fie reprezentată întreaga biserică creștină ortodoxă e semn indubitabil că preocupările misionaristice își păstrează încă pozițiune în viața bisericii. Nu ne îndoim că rezultatul lucrărilor congresului vor fi egale în strălucire și putere cu sublimitatea ideii misionare, care este inima bisericii.

Revista „Misionarul“, ce apare la Chișinău, în numărul depe Iulie-August 1933, publică câteva probleme ce se vor pune în discuțiune. Și anume: Ateismul militant contemporan, Apostolatul laic și Problema unirii bisericilor. Studiarea fiecărei din problemele enunțate duce la descoperirea unui spirit de propagandă — propriu deci Ateismului, Apostolatului laic și confesiunilor neortodoxe —, spirit diametral opus celui ortodox. Și dacă, prin teză contrarie, vom izbuti a descoperi și a preciza nuanțele spiritului misionar ortodox, desigur că ne putem socoti ajunși în inima problemei. Pentru că problema importantă aceasta este: spiritul misionar, așa cum se manifestă astăzi, în viața bisericii ortodoxe și silințele bisericii pentru a-l susține și a-l înaripa.

Pr. MANEA POPESCU

FRANCMASONERIA

„Vom sprijini energetic orice conștiință a libertății, însă nu vom ezita să ducem o luptă împotriva oricărei religii... Vom lucra și vom țese, cu degetele noastre abile, vălul care într-o bună zi va acoperi toate religiunile.

În modul acesta vom putea să distrugem creștinismul în lumea întreagă, precum și prejudecățile pe cari el le sugerează. Nu este suficient să distrugem influența clerului, lipsind astfel Biserica de autoritatea pe care-o are. Trebuie distrusă neapărat însă și religia. Noi nu mai putem să recunoaștem pe Dumnezeu ca scop al vieții. Noi ne-am creat un alt ideal care nu este Dumnezeu, ci lumea.” (Convent, Grand, Orient, 1932).

Iată citatul cu care începe articolul cu titlul de mai sus, în ziarul rus ortodox din Varșovia (Polonia), „Slovo”, (No. 25, din 26 Martie a. c.).

Sunt câteva puncte din programul francmasoneriei, care-și întinde mreaja asemenea unei pânze de păianjen, care cu toată finețea ei ține victima prinsă până ce vine păianjenul pentruca să-și înfigă acul său veninos în corpul ei.

Odată victima paralizată, el îi suge sângele, îi suge viața lăsând pradă păsărelelor, o simplă formă de insectă. Iată veninul acestei organizațiuni formidabile, care-și ramifică acele pretutindeni. Rolul conspirator nefast al acestei cloace s'a văzut și simțit pretutindeni; sau se poate spune mai bine că s'a simțit fiindcă ei „operează” cu atâta abilitate încât în timpul operațiunii nu simțim, ci după. Ei și-au îndreptat armele lor veninoase împotriva Bisericii, această operă de natură supranaturală prin însăși instituirea și menirea ei, și asupra slujitorilor ei.

Și nu odată a simțit ea veninul injectat în fiil ei, răspândiți pe toată suprafața pământului. Căci, știm că filialele acestei organizațiuni tainice sunt în fiecare țară. Organizațiunea aceasta internațională, în care se concentrează toate puterile anarhice și dușmane religiunii creștine, vor să scoată conștiința aceasta religioasă, adică conștiința unei ființe supranaturale și atâtea creatoare, din ființa omului și din societate.

Caracterul acestei organizațiuni fiind revoluționar, desigur că tendințele ei sunt: A-

tragerea în orbita ei, a tuturor organizațiilor revoluționare, din cari să-și facă un instrument social pentru realizarea planului ei iudaicesc. Revoluție Socială! Franța, Rusia (Pravoslavnică Rusie!), și'n ultimul timp Spania (catolică) ne oferă exemple destul de evidente asupra acțiunii francmasoneriei.

Acțiunea francmasonilor s'a simțit în statele sus menționate prin campania pe care au dus-o în contra creștinismului și a Bisericii printr-o acțiune socială nefastă. Fără îndoială că în campania funestă dusă de bolșevici în contra ortodoxismului din republica roșie, precum și în acțiunea în contra romano-catolicismului din Spania, este amestecată mâna neagră a francmasoneriei. Ea și-a exercitat influența, cum de altfel o face pretutindeni însă ea nu s'a făcut decât în ascuns. Nu se lucrează pe față, ci'n taină, după cortină.

Lojile francmasonice își desfășoară activitatea în viața de toate zilele și sunt în legătură cu diferite alte societăți cari au aceleași principii la bază. Lojile acestea lucrează cu multă atențiune și în mod sistematic și constant pentru ca să inducă masele în eroare, infiltrându-le în suflet veninul pregătit în pânțele lui Moloh, din hrubele francmasoneriei. În activitatea lor, ele nu descoperă, ele nu predică și nu sprijină ateismul de față. Totul se face în ascuns. Puterea pe care-o emană pătrunde ca otrava și distruge organismul social, din care suprimă ideea de Dumnezeu.

În lumea francmasonă, noțiunile de „Dumnezeu” și de „Biserică”, sunt înlocuite cu noțiunile de „laic” sau „lumesc”.

Nimic în afară de lumea exterioară și de lumea simțurilor, nu a sentimentelor înalte. Ideea aceasta de „lumesc” exclude din concepția lor orice închipuire despre Dumnezeu. Bunul suprem pentru francmasoni îl constituie ideea că nu există adevăr sfânt. Lumea se rezumă la libertatea nemărginită a spațiului. Orice adevăr care nu pornește de la om, este minciună. Adevărul este în om zic ei. „Nimic în afară de noi. Chiar dacă ar apare Dumnezeu pe pământ, prima obligațiune a omului este de a nu i se supune; atitudinea omului față de el, să fie ca față

de un egal lui, iar nici decum față de stăpân. Tocmai în faptul acesta, continuă el, constă grandoearea și frumusețea învățaturii noastre laice“. Dușmani ai oricărei religii, fiindcă ideea aceasta presupune pe aceea a ființei supreme adorate, ei au o atitudine specială față de creștinism, care se bazează pe învățătura lui Christos, care este necompatibilă cu principiile bolșevico-ateisto francmasonice. Creștinismul, prin învățătura sa și realizarea ei în viața socială, constituie o piedică în calea francmasoneriei spre revoluția mondială. De aici ura față de el și străduințele de a-l nimici. Se invoacă ideea de umanitarism, iubirea universală, cari să nu cunoască bariere religioase, de rasă etc. Dar creștinismul, în esența lui, nu are ca bază tocmai iubirea fără margini? Nu tot aproapele nostru este fratele nostru? Motivele invocate de francmasoni sunt aberațiuni, formează o cortină împodobită după care se ascunde forma hidoasă a ateismului, a acestei „religii noi“, întunecate.

Astfel fiind, francmasoneria nu se arată protivnică curentelor bântuite de pustiul acestei „noi religii“ ci din contră, ea le susține, fiindcă au vederi comune. Tot ceea ce exclude pe Dumnezeu din preocupările sale, este susținut și încurajat. La sânul lojilor se strâng adeptii.

Aceștia însă când sunt recrutați, se face o selecțiune. Nu sunt recrutați în massă. Individul interesează, însă nu ca număr, ci valoarea, nu cantitatea ci calitatea celui care intră în lojă și care mai întâiu trebuie să treacă prin purgatoriul încercărilor la care este supus. Numărul tuturor francmasonilor se ridică la 5 milioane, din care 1 milion se află în Europa. Nu trebuie să ne închipuim că față de numărul lor, influența va fi neînsemnată în viața socială. Nul trebuie să ținem seamă de un fapt de o importanță covârșitoare: Acești 5 milioane de francmasoni, în majoritatea lor, formează floarea bărbaților influenți din lume. Ei ocupă funcțiuni foarte înalte, și în toate domeniile. Pătura conducătoare este imbibată de acești factori nefaști ai societății. Și din înălțimea funcțiilor lor, ei au prilejul să atragă în sfera lor, alte persoane de cari au nevoie, prin privilegiile pe cari le acordă acestora pentru ca să devină unealta lor.

În rândul francmasonilor este trecut și actualul președinte al Spaniei, Azana, care s'ar fi exprimat astfel cu bucurie:

„Spania a încetat de a mai fi catolică“ ¹⁾.

„Se știe că mult timp — fapt interesant — evreii n'au fost admiși în lojile francmasonice. După revoluția franceză situația lor se schimbă, pentruca în timpul de față să joace un rol important în loji și în special în cele americane. Capitalul evreu găsește o întrebuintare largă în francmasonerie“ — scrie ziarul. Iată deci unul din aspectele multiple, camelenice sub care se prezintă francmasoneria. Ei au la dispoziție, din diferite surse, un capital care asemenea unui fluid magnetic atrage personalități influente din întreaga lume spre hruba satanică. Datorită lui sectele se răspândesc, iar duhul necredinței suflă, pălind suflete candidi în calea lui. Comunismul este tot fiul aceluiași Mamona, și născut în aceleași hrube internaționale.

Față de aceste pericole, Biserica trebuie să se ridice și să lupte prin luminarea fiilor ei asupra consecințelor nefaste ale francmasoneriei și comunismului. Masele trebuiesc instruite și aduse la sânul Bisericii.

Trebuie o acțiune de moralizare, care să se întindă pe tot teritoriul României. Ea a început peste munți, Chișinăul lucrează deasemenea, iar presa ar trebui să dea ajutorul său atât de mare. Ziarul „Calendarul“ în jurul căruia sunt grupați suflete de buni creștini și români, este alături de biserică. Acțiunea aceasta va purifica societate de microbul care pătrunde în viața noastră individuală, familiară și socială și nu se vor mai produce perturbările atât de regretabile la cari asistăm zilnic.

V. DUDU (Strasbourg).

INȘTIINTARE

Se aduce la cunoștința celor interesați, că, înscriserile la școala de cântăreși Bisericești de pe lângă Sfânta Patriarhie din București, încep în ziua de 1 Septembrie a. c., și durează până la 25 Septembrie; iar examenul de admitere la 1 Octombrie.

Cererile de înscriere însoțite de actele trebuitoare se primesc în fiecare zi dela 1 Septembrie, între orele 10—12 a. m. și 4—6 p. m.

Orice alte informațiuni se dau la cancelaria școlii.

Director, Pr. NICODIM ZAMFIRESCU

1. Roczniki Katolickie (Analele catolice) 1933.

MANIFESTARE RELIGIOASA IN GIURGIU

Singura virtute cu care ne hrănim zilnic, din ospățul căreia ne înfruptăm toți cei înzestrați cu minte și judecată, cu ajutorul căreia putem învinge toate greutățile vieții, este numai „speranța”.

Ea este puterea aceia magică, care ne face ca din tot răul s'așteptăm un bine. Dacă luăm cu atenție seama la celece se petrec în jurul nostru, numai o priveliște îmbucurătoare nu poate fi. Socotiam cu toții, că rănila adânci ale războiului, ne va aduce o lume mai purificată. Dar, în zadar! Suntem în anul 1933. Bolile sufletești și imoralitatea, iau din ce în ce proporții mai mari. Cine să le vindece? Cine să dea alarma? Să înțelege că în primul rând, sarcina cade pe umerii slabi ai noștri, modești urmași ai apostolilor Domnului. A fi apostol, însemnează a fi de două ori biruitor: asupra ta însuși înăbușind toate patimele ce clocoteau în suflet, dar mai ales a fi biruitor în lupta cu aproapele tău care a apucat pe căi răătăcite și pe care ești dator să-l aduci la staul. Neputând face singur lucrul acesta, predicând pe Christos cu multă măiestrie, poți convinge pe cineva, și prin faptele tale, binefaceri de toată nuanța, mai cu seamă la vreme de nevoie. Preoții lui Christos, unindu-și forțele, cu atât mai siguri vor fi de salvarea sufletelor naufragiate, făcând din ființa lor ziduri betonate pentru apărarea lui Christos, contra bârfitorilor dârji ai Lui.

Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca să vadă lucrurile voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru cel din ceruri (Mat. V-16). Orice veți face unul din acești frați ai mei mai mici, mie mi-ați făcut. La câteva zile după pogorârea Sf. Duh, doi dintre apostoli Petru și Ioan, mergeau la Ierusalim ca să se roage. În biserică era multă lume. La ușă era un șchiop, cerând milostenie la ceice intrau în biserică. Petru și Ioan i-au zis: „Cată la noi, ! El se uită în spre ei, așteptând ceva milă. Petru i-a răspuns:

„Aur și argint n'am, dar ceeace am îți dau. Întru numele lui Iisus Christos-nazari-neanul, scoală-te și umblă.” (Faptel. 3-1-8). Bine, dar aceasta face parte din cadrul minunelor. Putea-vor apostolii de azi numai cu

arma cuvântului să vindece toate boalele de care suferă omenirea? Să nu pierdem din vedere cuvintele Mântuitorului rostite apostolilor Săi, cu ocazia trimerii lor la apostolat:

„Mergeți în toată lumea și predicați evanghelia la toată zidirea celor ce va crede și se va boteza se va mântui, iar celor ce nu va crede, se va osândi” (Marcu XVI. 15-16).

După ce văzurăm numai o mică parte din îndatoririle noastre preoțești-evidențiate din cuvântul biblic, fără să intenționez a da stat nimănui, într-o cât toate aceste chestiuni ne sunt prea cunoscute nouă tuturor, înțelegând rostul și puterea harică de care dispunem fiecare în parte, se cade oare a sta cu mâinile în sân, acum când atâția dușmani fac sforțări uriașe ca să dărâme și această singură cetate a traiului cinstit și curat, așa cum l-a lăsat Dumnezeu?—Astăzi, când vedem că nelegiuirea și necinstea distrug nenumărate suflete din jurul nostru, noi să stăm nepăsători, să ne închidem în casa noastră și să spunem, că puțin ne interesează de celece se petrec în jurul nostru? Astăzi, când nerușinarea ne sfidează pe toate cărările, în cât nu mai auzi pretutindeni decât vorbe murdare, noi să închidem ochii?

Aceasta ar însemna ca și o dezertare în fața inamicului.

Aceste gânduri mi le-a răscolit serbarea religioasă ce a avut loc în Giurgiu, în ziua de Pogorârea Sfântului Duh, ora 3 p.m. Desfășurarea ei s'a petrecut astfel:

La ziua fixată, toți preoții din raza orașului Giurgiu am fost prezenți la ora 3, în sfânta catedrală, fiecare însoțit de un număr apreciabil de parohieni săteni. Preotul Petre Gongescu, Slobozia la 3-4 km. depărtare de oraș, a venit cu 150 de credincioși pe jos, cu steagul în frunte, cântând pe tot drumul imne religioase și făcând să se cutremure pe cei privesc cu scepticism viitorul bisericii noastre, la auzul cuvintelor ce umpleau văzduhul:

„Înțelegeți neamuri și vă plecați; căci eu noi este Dumnezeu”.

Sf. Biserică catedrală, în cuprinsul căreia s'a ținut adunarea, prin lumina feerică a can-

delabrelor, lumina fețele pioase a peste 1500 de credincioși, orășeni și săteni.

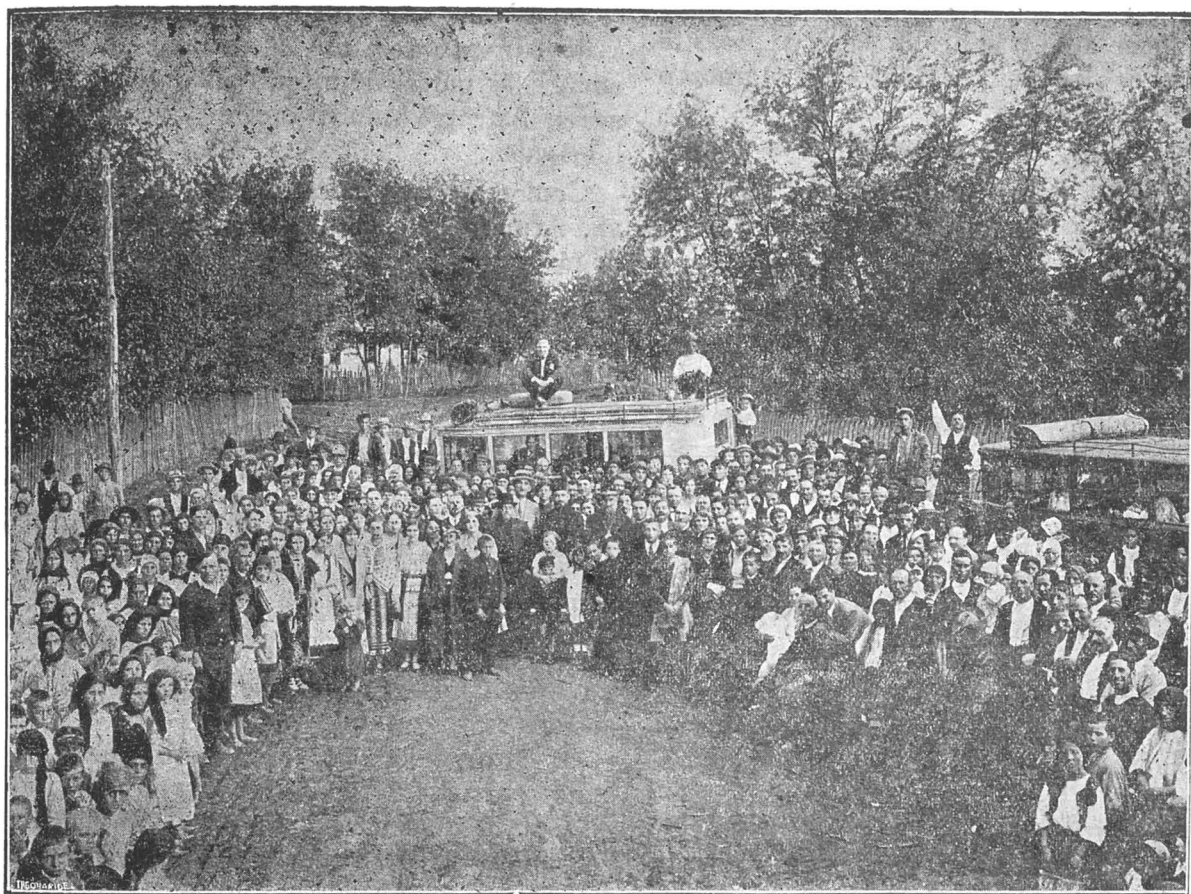
Întăiu s'a oficiat în sobor un Tedeum de mulțumire, cu răspunsurile date de către corul sf. catedrale.

Sufletul pus în oficierea slujbei, de către cei mai talentați preoți, cadența ritmică și frumusețea rugăciunelor cântate în cor: Tatăl nostru, Impărate Ceresc, Mântuiește Doamne

casa unde ședeau ei (Fapt. Apost. 2-2). Și au început să vorbească în alte limbi.

Ședința a fost deschisă de către P. C. Părinte Protoiereu, printr'un cuvânt introductiv, salutând prezența acestei mase de credincioși.

A desvoltat apoi tot P. C. Sa, minunea Pogoririi Sfântului Duh, arătând printr'o expunere plină de simțire și duh creștinesc, cum numai P. C. Sa are darul, partea dog-

Manifestarea religioasă dela Parohia Braniștea, organizată de P. C. Păr. Protoiereu
Al. Constantinescu-Giurgiu

poporul Tău, etc., te predispucea la meditație, vrând, nevrând. Fieri de piozitate ne pătrundeau pe toți cei prezenți. Par'că nu mai era slujba obicinuitului Tedeum, pe care poate de zeci de ori l-am oficiat fiecare în parte, la toate sărbătorile naționale!

Acum simțiam cu drept cuvânt aceleași emoții ale sfinților Apostoli, în momentul solemn al pogoririi sfântului Duh, asupra lor: Deodată a venit din cer un sunet ca vâjăitul unui vânt puternic și a umplut toată

matică a ei. De multe ori se întrecea chiar pe sineși. Ascultând cele expuse, fiecare simțeam cum limbile de foc împărțite, ședeau pe fiecare din noi.

Au mai vorbit: Pr. Vătășanu-Giurgiu, despre: *Intemeierea bisericii creștine, scopul și necesitatea ei*; Pr. D. Popescu-Gostinu, despre: *Viața creștină primară și cea de astăzi*; Pr. I. Brâila-Bila, despre: *Dușmanii bisericii, ateii, francmazonii și sectarii de toate nuanțele*; D-l Florian Găldău, laureat al universităților sociologice americane, despre: *Mijloacele de*

lucru ale sectarilor din America și la noi, pentru câștigarea sufletelor.

Cuvântarea Domniei Sale, a impresionat foarte mult. Intre cuvântări, corul catedralei a întreținut pe credincioși cu diferite bucăți religioase din repertoriul său, executate admirabil. Încheierea a făcut-o, P. C. Părinte Protoiereu, printr'un rezumat al celor discutate, arătând produsul înrâuririi Sfântului Duh, precum și roadele ei asupra vieții participanților.

S'a făcut apoi o aplicație la viața noastră și slava ce trebuie s'o dăm lui Dumnezeu prin faptele noastre.

S'a comunicat deasemenea că de azi încolo, această serbare va avea un caracter tradițional la catedrala din Giurgiu, odată cu sosirea acestei zile.

La urmă, iarăși am cântat în cor, toți la un loc, stihirile dela pavecernița cea mare, Doamne al Puterilor și Cu noi este Dumnezeu. Emoție mare au produs și aceste cântări modeste, cari stau retrase într'un colț

al ceaslovului, așteptând câte o festivitate ca aceasta, spre a-și arăta farmecul cuprinsului și al tonalităților excepționale.

Serbarea a ținut dela ora 3 până la ora 7, terminându-se cu un elan creștinesc, pe care numai acei ce l-au gustat îl pot spune. Credincioșii împreună cu preoții au trecut apoi în curte, unde s'au fotografiat, plecând fiecare întru ale sale, cu raze din lumina Sfântului Duh.

Preoțimea bisericii noastre și de astă dată a dovedit cu prisosință că dispune de multe energii și puteri de muncă vrednice de admirat. Așteaptă numai ordinul comandantului iscusit.

Comandanții îi avem și-i dorim pururea vii. Armata îi respectă și-i secondează cu bucurie. Să ne trăiască!

Nu putem să nu vorbim despre cele ce am văzut și am auzit, (Fapt. 4. 20, 21).

Pr. TEODOR CRISTIAN
Președintele cercului „Malu“.

SFINȚIREA MONUMENTULUI EROILOR DIN COMUNA SCRIOȘTEA-TELEORMAN.

În ziua de 21 Mai a. c. s'a făcut sfințirea „Monumentului Eroilor“ din comuna Scrioștea-Teleorman printr'o serbare impunătoare. Din zorii zilei toată lumea în haină de sărbătoare: bătrâni, tineri și văduvele de război își îndreptau pașii către Sf. Locaș. Serviciul divin s'a oficiat de P. C. Protopop Icon. stavrofor Floru Ionescu înconjurat de toți C. preoți din cercul pastorul „Cucueți“ care și-a aranjat ședința în această parohie în vederea acestui scop; în asistența d-lor învățători cu elevii, autoritățile comunii, tuturor văduvelor de război, soc. demobilizaților de război „Vrancea“, delegatului Garnizoanei din T. Măgurele, delegatului ofițerilor de rezervă secția Teleorman, delegatului liceului „I. Anastasescu“ din Roșiorii-de-Vede, D-lui Prim Pretor al plășii Roșiorii-de-Vede, ș. a. Răspunsurile la Sf. Leturghie s'au dat de corul șc. primare sub conducerea preotului Nic. A. Popescu, parohul bisericii.

La sfârșit a predicat P. C. Protopop Floru despre minunea săvârșită de Mântuitorul nos-

tru Iisus Christos, cu vindecarea orbului din naștere.

P. C. Sa, după ce a urmărit punct cu punct sf. Evanghelie trăgând învățături frumoase și edificatoare de suflet, a arătat că lumea de azi zace într'o orbire sufletească, din cauza interesului, a invidiei, a geloziei și nepietății ca și Fariseii din timpul Mântuitorului.

După terminarea sf. slujbe s'a oficiat în biserică de toți preoții, un parastas pentru eroi, după care, într'o frumoasă procesiune s'a mers la monument, ridicat în grădinița școalei și în fața bisericii. Aci, slujba și întreaga serbare s'a efectuat într'o mare liniște sufletească sub binecuvântarea cerească a unei ploii, pe care întreaga asistență a suportat-o, mai bine de două ceasuri sub cerul deschis pentru dragostea, cinstea și memoria acestor martiri ai Neamului.

Cel dintâi a luat cuvântul harnicul și neobositul luptător pe terenul școalei D-l Ilie Popescu, directorul școalei primare din localitate

și președintele comitetului pentru ridicarea monumentului. D-sa schițează munca ce a depus împreună cu comitetul pentru înfăptuirea acestei opere, greutățile ce i s'au pus în cale din partea unora și pentru care astăzi, nu găsește nimic mai potrivit decât cuvintele Mântuitorului: „Doamne iartă-le lor, că nu știu ce fac”. În încheiere aduce mulțumiri tuturor sprijinitorilor cu fapta și cuvântul și acelor cari din dragoste au răspuns la apelul făcut de a participa la această solemnitate atât de înălțătoare.

Din partea Soc. demobilizaților din C- Lung a vorbit președintele ei D-l Petre Ghițescu, care, într-o vorbire plină de simțământ patriotic, evoca anumite momente din timpul războiului, care a adus martirajul a peste 800.000 de eroi, storcând lacrimi și suspinuri adânci dela întreaga asistență. Crucea, care împodobește și acest monument, a fost semnul și singurul sprijin din partea soldatului român când s'a aruncat în fața tunului și a prafului de pușcă, pentru Neam, Lege și Moșie.

D-l S-lt. Stănescu Alexandru, fiu al acestei comuni, în cuvinte bine simțite a adus salutul de mulțumire din partea Garnizoanei T. Măgurele pentru cinstea ce i s'a făcut de a fi invitată la această frumoasă și înălțătoare serbare.

Din partea Uniunii Ofițerilor de război și a liceului I. Anastasescu din Roșiorii-de-Vede, a vorbit D-l St. Iliescu profesor secundar și Cetățean de onoare al comunei Scrioaștea. Într-o cuvântare caldă plină de vervă și patriotism a arătat că datoria noastră a celor de azi, cari trăim liberi, prin sacrificiul sângelui a atâtor sute de mii de eroi, pe lângă recunoștința ce le-o datorăm ca și unor martiri, este de a păstra această moștenire și dacă ceasul va cere, să o lăsăm și noi, tot prin sacrificiu, urmașilor noștri,

Din partea Clerului a luat cuvântul P. C. P. Protopop. P. C. Sa arată contribuția atât de mare pe care a adus-o Biserica în dezvoltarea simțământului patriotic a poporului nostru românesc atât în timpuri de liniște cât și în vremuri de bejenie. Biruința Creștinismului a fost Crucea, biruința lui Constantin-cel-Mare

a fost Crucea și, tot Crucea al cărei semn îl poartă Monumentul ce l-am sfințit, să vă fie biruința deapănarea.

Biruința învățăturii creștine stă în dragostea pe care Christos-Dumnezeu a arătat-o față de oameni, deci pe temeiul acestei dragoste Biserica face apel fiilor acestei Țări, să nu nescotească niciodată temeiurile vieții noastre etnice și înlăturând vrajba și inspirându-se de patriotismul luminat și virtuțile desfășurate de popor în zilele de grele încercări, să-și contopească puterile lor, pentru întărirea Țării întregite, și a așezămintelor ei.

D-l Prefect al Județului, neputând să ia parte, a dat delegație d-lui Prim-Pretor M. Fottescu în numele cărui a și luat cuvântul aducând cuvinte de mulțumire Comitetului și tuturor cari s'au străduit pentru ridicarea acestui monument pe care îl predă d-lui primar al Comunei, cu obligațiunea de a-l menține în bună stare, ca un lucru de mare preț și ca o amintire vecinică a memoriei eroilor din această comună. Ultimele cuvinte ale d-lui prim-pretor au fost urmate de cântarea „Vecinica pomenire”, executată de toți preoții și cântăreții cu o desăvârșită piozitate; după care apoi muzica militară a Garnizoanei din T. Măgurele a intonat un imn mișcător de suflute.

Dela serbare, toată lumea a trecut la o masă comună în trei săli de clasă ale șc. primară dată sub îngrijirea Comitetului și a văduvelor de război. Primele toasturi au fost ridicate întru sănătatea și ocrotirea din partea A-totputernicului Dumnezeu, a Augustului nostru Suveran Rege Carol II și a I. P. S. Patriarh în grija cărora stau destinele Neamului și ale Bisericii.

Au fost momente de frumoasă reculegere sufletească care vor rămâne ca o amintire neprețuită pentru comuna Scrioaștea și aceasta datorită în primul rând preoților și învățătorilor în frunte cu D-l Ilie Popescu directorul școalei și a d-lui profesor St. Iliescu cari își înțeleg datoria și pentru care li se cuvine cinste și laudă.

ASISTENT.

O ÎNĂLȚĂTOARE SĂRBĂTOARE LA ROȘIORII-DE-VEDE

INSTALAREA PROTOPOPULUI CIRC. II.

Omul în viață are ocaziuni, cari prin atmosfera în care se desfășură, prin măreția acțiunilor ce decurg, îi dau posibilitatea de a ieși puțin din egoismul mărginit și condamnabil, de a gusta într'un moment dat, clipe de adevărată frumusețe sufletească.

Una din aceste ocazii fericite au avut toți cei ce au asistat Joi, 15 Iunie 1933, la instalarea Pr. Nic. Marinescu din Roșiorii-de-Vede, ca protopop al Circ. II Teleorman, de către Pr. C. Pr. Șt. Iordănescu, delegatul Înalt P. Sf. Nostru Stăpân.

Faptul ar fi trecut neobservat, dacă n'ar fi fost încadrat de o solemnitate rară, ce au impresionat adânc pe harnicii (muncitorii) cetățeni ai orașului Roșiori, pe Cucernicii Preoți, veniți în cea mai mare parte, precum și pe tot poporul din județ, care a căutat să nu lipsească dela un eveniment așa de mare.

La ora 8 dimineata, s'a început slujba Utrenii, la biserica catedrală a orașului, de către un sobor de 7 preoți tineri, în majoritate licențiați în Teologie și anume: Pr. Stoicescu-Nenciulești, Pr. Gh. D. Popescu-Ciolănești, Pr. Alexandru Popescu-Gumești, Pr. Mihail M. Marinescu-Ciolănești, Pr. Ioan Gâdea-Săceni, Pr. C. Marinescu-Măldăeni și Pr. Emil Teodorescu-Cucueți.

La ora 9 și jumătate s'a început Sf. Liturgic, răspunsurile fiind date de corul Sf. Biserici, care a executat cu deosebită artă cântările, îmbrăcând serviciul Liturgic într'o atmosferă sacră, necesară identificării sufletului cu misterul euharistic.

Predica a fost ținută de Preotul Mih. Marinescu-Ciolănești, care într'un mod academic, cu un caracter adânc, psihologic, a tratat pericopa Evangheliei din acea zi, scoțând în evidență, în linii generale deosebirea esențială dintre Legea V. Testament și Legea N. Testament, originea desfrânării și mijloacele de combatere.

După impresiunile tuturor celor ce au luat parte, modul în care C. Preoți liturghisitori, au efectuat serviciul, a fost înălțător.

Culoarea uniformă a Sf. Veștmente, mișcările disciplinate și pline de sfintenție, atitudinea serioasă de melodii plăcute, au surprins pe unii, au impresionat pe alții, convingându-i, că clerul nostru bisericesc este conștient de misiunea

încredințată de Mântuitorul, deși îi vin greutăți din toate părțile, totuși a progresat odată cu civilizația și cultura de astăzi, dovadă în același timp tuturor, că Înalt Prea Sfințitul nostru Stăpân, este înconjurat de un cler, cu care se poate mândri, fiind bine pregătit și ca intelect și ca suflet.

La ora 10 și jumătate, s'a oficiat un Te-Deum de C. Preoți din oraș, cari au dorit ca rugăciunea de mulțumire către Dumnezeu pentru colegul lor, să fie făcută de dânsii. După săvârșirea Te-Deum-ului, Părintele Consilier Referent Șt. Iordănescu, pășește majestos în mijlocul bisericii pentru a proceda la actul instalării noului Protopop.

După cum, atunci, când ești într'un moment contemplativ și într'o adâncă auto-reflexiune, te consideri în ultima treaptă a împărtășirii sufletului cu divinitatea, tot astfel P. C. Părintele Consilier, prin frumusețea chipului, prin atitudinea ce inspiră dragostea părintească, dând astfel expresia fidelă a unui adevărat părinte bisericesc, a stârnit dela început în numeroasa asistență, dragostea de a-l asculta cu cea mai mare plăcere sufletească. Prea Cucernicia Sa, după ce aduce mulțumiri în numele Înaltei Chiriarii și al I. P. S. Nostru Stăpân P. C. Icon. Floru Ionescu, pentru serviciile aduse, cât timp a deținut funcțiunea de Protopop, a arătat necesitatea care a determinat Înalta Chiriarchie să înființeze mai multe protopopiate și anume: înmulțirea populațiunii și contactul cu diferite confesiuni. Și aici, spune P. C. Sa, în nordul județului Teleorman a luat ființă încă din 1923, în orașul Roșiorii-de-Vede, o circumscripție protopopească pentru nevoile duhovnicești și materiale ale credincioșilor și preoților.

Arată sarcina grea ce o are Protopopul, de a fi ochiul pururea treaz și curat, care să informeze precis și obiectiv pe Înalt Prea Sfințitul Nostru Stăpân de tot ce se petrece în circumscripția ce i se dă spre păstorire. Ii amintește în același timp, că dacă va îndeplini îndatoririle legate de această sarcină în frica lui Dumnezeu, în spiritul Sf. Evanghelii și în respectul Sf. Canoane și al legilor și regulamentelor în vigoare, sarcina îi va fi mult ușurată și va bine-merita încrederea cu care Înalt P. Sf. Stă-

pân l-a distins între frați. Il recomandă cu toată căldura și încrederea preoților și poporului din protopopiat, după care urmează investirea.

Se citește pe rând decretul de numire și Singhelia întărită cu pecetea Sf. Arhiepiscopii, într'o atmosferă de adâncă religiositate, stârnind frumoasele expresiuni ale Înalt P. S. Nostru Stăpân momente emoționante ce au strâns într'o legătură invizibilă și sfântă pe marele nostru păstor cu turma păstorită. Ii înmânează aceste documente, împreună cu ștampila protopopiatului, după care îi dă câteva sfaturi practice, pe care să le urmeze în executarea sarcinii încredințate.

P. C. Protopop Niculae Marinescu, adânc mișcat de înțeleptele sfaturi ale P. C. Părinte Referent, făgăduiește solemn în fața Sf. Altar și în fața întregii asistențe, că în noua însărcinare administrativă ce i se încredințează, va ști să-și facă datoria, și că prin conlucrarea cu toți slujitorii bisericii și poporului încredințați conducerii P. C. Sale Duhovnicești, cum și prin colaborare armonică cu celelalte autorități ale statului, se va strădui să păzească și să apere patrimoniul Sf. noastre biserici, rugând pe P. C. Părinte Referent să ducă Înalt P. Sf. Nostru Stăpân, urări de sănătate, asigurându-l de toată încrederea și devotamentul P. C. Sale și al C. Preoți din Protopopiat.

D-l Mih. Fotescu, primul pretor, în numele

d-lui prefect al județului, asigură pe noul Protopop de tot concursul, urând Înalt P. Sf. Stăpân viață lungă și fericită.

D-l Mihail Daia, primarul orașului Roșiorii-de-Vede, mulțumește P. C. Părinte Referent, pentru buna alegere de protopop ce a făcut-o în persoana Pr. Niculae Marinescu, ca unul ce are o frumoasă activitate gospodărească și bisericască, îi mulțumește iarăși în numele tuturor drept credincioșilor din oraș pentru readucerea dela țară a Oficiului protopopesec, dându-i astfel importanța cuvenită și asigură apoi pe noul protopop de concursul d-sale desinteresat în aplicarea programului cultural și moral ce și l-a propus.

Pr. Const. Marinescu-Măldăeni, în numele preoției, arată dragostea cu care clerul ce aparține de circ. II Teleorman, îmbrățișează pe P. C. Protopop Niculae Marinescu, rugând pe Dumnezeu ca să dea Înalt P. Sf. Nostru Stăpân multă sănătate pentru a se bucura de roadele pe care clerul și noul Protopop le va aduce în ogorul Sf. Noastre Biserici.

Pentru noi tinerii Preoți, dornici de muncă desinteresată, venirea Pr. Nic. Marinescu ca Protopop, nu va fi decât un prilej bine venit pentru a ne coordona puterile într'un tot sistematic, formând un front duhovnicesc de luptă contra tuturor curențelor distructive.

C E R C U R I L E P A S T O R A L E

SERBARILE CULTURALE DIN BANAT.—

În zilele de 26, 27 și 28 August a. c., au avut loc serbările culturale ale „Caselor Naționale și Cultul Eroilor“ în Caransebeș, Cireșa și Rusca-Montană, județul Severin. La desfășurarea programului acestor serbări au luat parte diferiți invitați și delegați, nelipsind cuvântul de înaltă autoritate al „Academiei Române“ exprimat prin d-l profesor universitar Gh. Țițeica, d-nii generali I. Manolescu și N. Negreanu, conducătorii Caselor Naționale, d-l maior Gh. Fotescu, din partea soc. „Cultul Eroilor“, d-l Gh. Lungulescu, ca delegat al d-lui Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“; iar din partea Sf. Patriarhiei a fost delegat să asiste Pr. Teodor Totolici, parohul bisericii și confesor al închisorii militare Jilava-Ilfov.

Sâmbătă, la orele 16,30, au sosit, venind dela

București cu rapidul, toți oaspeții, cari au fost primiți în gara Caransebeș de un mare număr de intelectuali ai orașului, autoritățile comunale și din numeroase delegații de săteni de pe valea Bistrei și a Ruscăi, veniți cu drapelul național, patronați de d-l inginer Liviu Velovan, precum și o mare parte din locuitorii orașului, cari au ovaționat și urat „Bun sosit“, la care a răspuns mulțumind d-l profesor G. Țițeica, arătând rolul „Caselor Naționale“, și opera înfăptuită pe tărâmul național-cultural.

La ora 6 a urmat o procesiune la mult regretatul Ștefan Velovan, fost profesor, care și-a închinat întreaga viață pentru cultura națională. S'a oficiat un trisaghion de un sobor de preoți, format din: protopop Romulus Ancușa, prof. protopop Noaghea, protopop prof. Pop; preoții Tătucu, fost senator, Iosif dela Glob, dia-

con Teodor Roșca și preot Teodor Totolici; iar răspunsurile au fost date de corul catedralei.

Au arătat recunoștința luptei pe care a dus-o regretatul Ștefan Velovan pe tărâmul cultural, întâi d-l prof. Gh. Neamțu, directorul școlii normale și d-l prof. Țițeica.

Seara a urmat o agapă comună, dată de comunitatea de avere grănicerească, la care a participat întreaga intelectualitate a orașului.

A doua zi, oaspeții au plecat în satele de pe valea Bistrei și a Ruscăi, pentru a lua parte la manifestările ce erau organizate.

S'au format impunătoare cortegii cu călăreți, în costume naționale, cari erau întâmpinați în toate comunele de locuitori, în frunte cu preoții, cari urau „Bun sosit”.

În Cireșa, un sobor de preoți, în frunte cu Pr. Bucușa, protopop de Caransebeș, secundat de Pr. Teodor Totolici, au făcut sfințirea monumentului eroilor, parastas pentru eroii din Cireșa și sfințirea steagului dela Casa Națională „Doina Bistrei”, cu care ocazie i s'a făcut și inaugurarea.

Au cuvântat din partea comunei, a școlii, Cultul Eroilor, Casele Naționale, Ministerul de Războiu; iar Pr. Teodor Totolici, a adus binecuvântarea I. P. S. S. Patriarh, conform delegației date, arătând cât de mult este apropiat cu sufletul, față de cei ce i-a păstorit ca episcop de Caransebeș.

A urmat producția și manifestațiile tinerețului din acea regiune, cu coruri și jocuri naționale.

De aci cortegiul a plecat pe valea Ruscăi; iar în comuna Rusca-Montană, oaspeții au fost întâmpinați de locuitori, în frunte cu Pr. Ștefan Bololoi, urându-le „Bun venit”, la care Pr. T. Totolici, în înălțătoare cuvinte, arată scopul manifestațiilor, mulțumind tuturor de primire.

La fel și aci s'a făcut sfințirea monumentului eroilor, parastas pentru eroii din Rusca, după care a vorbit Pr. protopop Ancușa, d-l Gh. Lungulescu, din partea ziarului „Universul”, Pr. Ștefan Bololoi, din partea comunei; Ministerului de război, din partea Bisericii catolice, etc.

A urmat inaugurarea Casei Naționale „Ștefan Velovani” și sfințirea drapelului de către Pr. T. Totolici, secundat de diac. T. Roșca dela Episcopia de Caransebeș. Drapelul a fost înmănat d-lui inginer Megdeș de către Pr. T. Totolici, care într-o înșuflețită cuvântare i-a a-

rătat îndatoririle ce și le ia asupra sa ca președinte al Casei Naționale din Rusca-Montană, la care d-l Mogdeș răspunde în emoționante cuvinte, încrederea ce o are în sine și în cei ce vor fi alături de el, sub cutele acestui sfințit drapel, pentru a lupta pe tărâmul cultural. A mai vorbit d-l general Negreanu, d-l prof. Țițeica, la care a răspuns d-l inginer căpitan Liviu Velovan, inițiatorul acestei manifestațiuni, mulțumind tuturor celor ce au luat parte, rugând tot odată pe cei delegați să mulțumească acelora, în numele cărora asistă la această înălțătoare operă național-culturală, care de bunăseamă e sub scutul sfintei noastre Biserici.

Seara a urmat o agapă frățească la cari s'au toastat pentru M. Sa Regele Carol al II-lea și I. P. S. S. Miron, Patriarhul României; după care a urmat producția și executarea mai multor coruri din Banat.

Luni dimineata s'a făcut un pelerinaj la casa defunctului Ștefan Velovan, iar soția sa Ana Șt. Velovan a ieșit oaspeților în întâmpinare, primindu-i cu o nespusă bucurie, urându-le bun sosit. Oaspeții urează sănătate și viață lungă; apoi au vizitat minunata carieră de marmură dela Buschița, jud. Severin, ce se află la 6 km. de Rusca, pe admirabila și pitoreasca vale a Ruscăi.

D-l profesor Țițeica a mulțumit pentru primirea făcută de d-l inginer Bibl și soția sa, împreună cu fiica lor, contesa de Keresteș, precum și pentru amănunțitele explicații date oaspeților în privința exploatarei de marmură.

Seara, la ora 19, oaspeții au luat drumul către Capitală, ducând cu ei frumoase amintiri de pitorescul Banatului, precum și de frumoasele manifestațiuni pur naționale.

A V I Z

Direcțiunea Tipografiei Cărților Bisericești, aduce pe această cale la cunoștința tuturor Prea Cucernicilor Preoți, cari o onorează cu încrederea Sfinților Lor, și îi cer să le recomande magazinul de încredere, cu odăjdii și obiecte bisericești, că în privința aceasta se pot adresa cu toată încrederea, librăriei *Pavel Suru, București, calea Victoriei Nr. 108*, care mutându-se într'un local spațios și-a reorganizat vechiul magazin de odore bisericești.

Librăria Suru este o cunoscută firmă în mijlocul slujitorilor Bisericii și ne facem o datorie a o recomanda tuturor celor care au trebuință de obiecte bisericești, cărți religioase și teologice.

DIRECȚIUNEA.

C R O N I C A I N T E R N Ă

TELEGRAME

Sanctității Sale Patriarh

Dragoslavele-Muşcel

Sărbătorind cu sfințenie desvelirea „Monumentului Eroilor“ și inaugurarea „Casei Naționale din Rusca-Montană, județul Severin; Vă aducem respectoase mulțumiri pentru delegațiunea dată Preotului Teodor Totolici-Jilava, care cu demnitate ne-a adus binecuvântarea Sanctității Voastre. Rugăm cerul, să vă dăruiască mulți ani cu sănătate.

VELOVAN, Pr. BOLOLOI, MAGDA, HANTIN IARA.

I. P. S. Patriarh Miron

Dragoslavele-Muşcel

Cântăreții bisericești din Muscel și Dâmbovița, reuniți în Sf. Mănăstire Cernica pentru cursurile de vară organizate de asociația cântăreților, își îndreaptă sufletele către bunul păstor al Bisericii noastre, Patriarhul Miron și roagă cerul să-l întărească și să-l îngrijească pentru îndelung susținerea Sf. noastre Biserici și a cântăreților.

Președinte, POPESCU-PASAREA.

CIRCULARĂ Nr. 8208 din 56 August 1933.

Intrucât suntem informați, că unii din preoți suspendați, pentru netrimiteră la timp a conțurilor sau bugetelor parohiale, nu țin seama de ordinul de suspendare și continuă a săvârși

slujbe religioase în biserici sau enoriașilor, vă invităm a lua măsuri și a Ne raporta de îndată pe cei ce nu respectă dispozițiunile chiriarihale.

ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT, + PLATON.

Consilier Referent, MOLDOVANU.

CIRCULARĂ Nr. 7677 ein 1 Septembrie 1933.

Prea Cucernice Părinte,

Având în vedere, că pe anul 1933, au fost scoși din bugetul Statului cântăreții bisericești fără școală, Vă facem cunoscut, că Consiliul Arhiepiscopesc, Secția Economică, în ședința dela 21 Iulie 1933, a hotărât, ca începând dela 1 Iulie din acest an, (1933), toți acești cântăreți să nu mai fie obligați a cumpăra revista „Apostolul“, până ce cântăreții vor fi trecuți iarăși în buget.

În acest scop, Vă invităm, ca în termenul cel mai scurt posibil, să ne înaintați un tablou de toți cântăreții fără școală din acel protopopiat, pentru a nu li se mai trimite „Apostolul“.

În cazul când totuși, unii din acești cântăreți voiesc a fi considerați și mai departe ca abonați la „Apostolul“, veți comunica numele lor, spre a fi menținuți între abonați.

Data fiind importanța acestei chestiuni, adică de a ne trimite exemplare în plus din numita revistă, acordăm termen pentru executarea acestui ordin până la 10 Octomvrie 1933.

ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT, + PLATON.

Consilier Referent, C. MOLDOVAN.

C R O N I C A E X T E R N Ă

I. „*Vederi din România*“. — Sub titlul de mai sus, cunoscutul ziar francez romano-catolic „La Croix“, publică o serie de articole, cu privire la țara noastră, semnate de unul dintre participanții la Congresul pentru istoria medicinei, care a avut loc în luna Septemvrie, anul trecut, la București. În ziarul cu data de 31 August, a. c., se găsește un articol intitulat: *Bucureștii, capitala ortodoxiei naționale*.

În cele ce urmează, ne îngăduim a reda acest articol în întregime, spre a da cetitorilor noștri

putința să cunoască impresiile culese de vizitatorii străini.

„București, centru administrativ al României, este în același timp, capitala ortodoxă națională, la destinele căreia prezidează P. Fer. Sa Patriarhul Miron Cristea...

Această Biserică, (adică cea ortodoxă), fiind recunoscută ca religiune oficială, rezultă de aci, că șeful ei este chemat a juca în țară un rol atât politic cât și religios; datorită acestui fapt, fu el unul dintre regenții regatului după moar-

tea lui Ferdinand I, când prințul moștenitor fu depărtat de la tron și când se încercă a fi așezat în locul său micul Mihai, în vârstă de 6 ani atunci... Dela lovitura de Stat, care dădu din nou coroana aceluia ce este acum regele Carol II, Patriarhul s'a limitat în atribuțiunile sale spirituale, însă situațiunea sa rămâne totuși preponderantă: autoritatea sa morală este considerabilă și el rămâne personajul principal din Stat, după Majestatea Sa.

Palatul pe care îl ocupă este situat, precum am arătat într'un articol precedent, alături de Camera Deputaților, pe o ușoară ridicătură, care domină orașul... Este o vastă locuință, construită din piatră, decorată simplu, în care se pătrunde pe o scară monumentală, cu balustradele sculptate, pe care se află așezate felinare în stil oriental...

Odată intrat înăuntru, ești isbit de simplitatea care domnește; vaste încăperi boltite și largi culoare se succed, pe deaîntregul văruiate în alb; lambriuri de stejar protejează numai partea de jos a zidurilor, pe care câteva icoane și chipuri aruncă note de culoare; ici și colo sunt așezate pe mobile sfeșnice de bronz, evanghelii legate în metal, vase sfințite, împodobite cu pietre prețioase, și înșfârșit pe parchete, sunt întinse imense covoare cu lână mare, pentru a înăbuși zgometul...

Sala de recepție este în centrul palatului, despărțită prin niște coloane de saloanele învecinate; în fund, se ridică tronul Patriarhului—un enorm scaun de lemn sculptat, foarte ornamentat în stilul valach și odihnind pe doi lei heraldici.

Pentru a face și mai înălțătoare audiența pe care P. Fer. Sa binevoeste a ne-o acorda, întreg Clerul superior este de față și ne primește cu aceea afabilitate surâzătoare, care face atât de plăcută ospitalitatea românească.

Impozanți, cu bărbile lor lungi, purtând cei mai mulți, pe haina neagră, cruci încărcate de pietre, sau de briliante, având pe cap culion de catifea, care pentru unii este neagră, și pentru alții roșie, sunt prezenți vreo 50 de preoți: călugări, preoți sau episcopi, formând suita patriarhală; cei mai mulți dintre ei știu mai multe limbi și ne vorbesc, după naționalitățile noastre, în franțuzește, în nemțește sau în englezește...

O galerie închisă, scăldată de soare, cu arcadele în semicerc, care aruncă umbre albastre, ne întrevede prin vitrourele ușilor... Și iată că,

din depărtarea acestei galerii, un sgomot ușor de pași se face auzit: precedat de alți demnitari, patriarhul apare, mergând cu un pas sprinten, ținând în mână cârja, cu un lung mâner de sedef sculptat.

Deodată, atunci, toți preoții grupați lângă intrare, se înclină mult, intonând în aceeași clipă un admirabil imn, pe mai multe voci, care umple bolțile de armonie.

Nimic nu e atât de frumos, într'adevăr, ca aceste cântări, în care se aud numai voci de bărbați: accentele lor se ridică, coboară, se umflă din nou, și se înalță puternic, pentru ca apoi iarăși să se coboare, iar în acest timp, șeful Bisericii române trece, binecuvântând asistența cu mâna sa dreaptă ridicată.

P. Fer. Miron Cristea are o impozantă fizionomie: barba sa mare albă, tăiată în careu, încadrează trăsăturile fine ale chipului său, împodobit de un nas aquilin și de niște ochi foarte vioi, adânciți în orbite profunde; un culion înalt, rotund, de mătase albă, împodobit de o cruce de diamante, încorporează fruntea sa și un lung voal de in imaculat, este așezat deasupra și cade pe umeri; pe pieptul său, înșfârșit, cruci, ordine și decorațiuni cu pietre scumpe, scânteiază pe fondul negru al bogatei sale haine...

Cântările au încetat și patriarhul stă în picioare înaintea tronului său; cu o voce puternică, el pronunță atunci, un discurs, pentru a ne ura bun sosit.... Primele cuvinte ne surprind: Patriarhul se exprimă în nemțește și aceasta, este cu atât mai ciudat, cu cât foarte rar această limbă este întrebuințată, ba chiar, noi pentru singura oară atunci am auzit-o... Explicația ne-a fost dată după aceea: după revenirea la patria-mamă a Banatului, Transilvaniei și Bucovinei, mulți din noii cetățeni români sunt de limbă germană și li s'a dat astfel o satisfacțiune oficială, după ce regele, de dimineață ne vorbise în franțuzește....

Patriarhul, dealtfel, nu ignorează niciuna din finețele limbii noastre și pentru a ne arăta acest lucru, el nu va mai întrebuința decât pe aceasta până la sfârșit, exceptând când se va adresa colegilor noștri germani sau austriaci.

Coborât din tronul său, el trece acum în rândurile noastre și cu o simplitate foarte mare, cere să-i fim prezentați fiecare din noi, strângându-ne mâinile, găsind un cuvânt amabil să ne spună...

Audiența se sfârșește, din nou splendidele

cântări liturgice reîncep pentru a saluta plecarea P. Fer. Sale; ele nu încetează decât când acesta a dispărut în îndepărtarea galeriilor pentru a merge în apartamentele sale particulare.

Câteva clipe mai târziu, dealtfel, P. Fer. Sa ieșea din nou, pentru a se fotografia în mijlocul nostru, cu demnitatea cea mai de seamă din suita sa....

* * *

O foarte plăcută capelă este învecinată cu sa-loanele de recepție. Singur stăpânul locului are privilegiul de a sluji aci și tot aci vine regele să se roage în chip oficial, în împrejurări excepționale.

Acoperit întreg cu frescă, foarte mic, și în-tunecat, cu toată strălucirea tâmplei sale de lemn aurit, acest paraclis este plin de mister și ne transportă foarte departe în trecut. Cu toate acestea nu merge mai departe decât secolul al XVIII-lea, fiind clădit în 1723 de către Mitropolitul Daniel, sub domnia lui Nicolae Mavrocordat, unul din cei 37 domni efemeri, cari se succedară dela 1717 până la 1821 pe tronul Valahiei.

De fapt, arta românească, arta religioasă, în special, n'are vârstă; și din lipsă de date istorice precise, este de cele mai adeseori foarte greu de a distinge la ce epocă cutare sau cutare biserică a fost construită, sau cutare și cutare decorațiune a fost executată...

Din secol în secol, aceeași arhitectură s'a continuat, aceleași picturi au fost reproduse, aceleași modele au fost utilizate și se regăsește peste tot o tradițiune identică, care derutează pe vizitator.

Cu toate acestea, un farmec deosebit prezintă toate aceste sanctuare foarte vechi, cum e acela dela Curtea-de-Argeș, sau mai mult sau mai puțin moderne, cum sunt cele mai multe din București... Simți, intrând în ele, că Bizanțul nu e departe și sufletul Orientului palpită sub aceste bolți, atât de deosebite de acelea ale catedralelor noastre din Occident...

În general, locașurile religioase ale Capitalei sunt mai mult bogate decât frumoase.... Mitropolia, care își înalță turlele sale în fața palatului patriarhal, este din acest număr: fondată în secolul al XVII-lea, de Constantin Șerban, ea a fost refăcută în 1799 sub Fanarioți, acești Domni aleși de Sultanul din Constantinople dintre financiarul greci din Fanar și impuși Ro-

mânilor. Ești uimit, de îndată ce intri în pridvor, de mulțimea tablourilor, a arabescurilor, a sculpturilor, a coloanelor; marmoră și aur, împodobite cu pietre scumpe.

Intr'un colț, un sicriu de argint, strălucește la lumina lumânărilor, și în acest sicriu se află moaștele Sf. Dumitru Bassarabov, — adus odinioară de Ruși din Bulgaria — moaște, venerate care sunt purtate uneori în procesiune pentru ca să plouă, în anii de mare secetă...

Și mai minunată decât aceasta este, alături de Spitalul Brâncovenesc, biserica Domnița Bălașa, fondată în secolul XVIII de o fiică a lui Constantin Brâncoveanu; din vechiul locaș, nu mai există nimic și construcția actuală, din 1881, este pe deantregul concepută în stil bizantin. O abundență de aur te înconjoară: aurul dela tâmplă, aurul care îmbracă chipurile sfinte, aurul care face fondul picturilor, aurul policandrelor, care aruncă lumină, aurul dela vulturii amvonului, aurul cu care sunt legate evangheliile, înfășurit aurul dela vasele sfinte, ascunse, în parte, de acoperăminte în stofe și brocarduri, în timpul ceremoniilor, care permit de a desfășura în acest cadru, întreg fastul ritului greco-oriental.

La fiecare pas, în București, întâlnești astfel de locașuri sfinte, unele modeste, altele mărețe — profesorul Iorga citează mai mult de 75, care au oarecare valoare! Aproape toate evocă vreo amintire din istoria Valahiei; cele mai multe au fost fondate de către familiile mari, în scop de a aduce mulțumire lui Dumnezeu pentru vreo favoare căpătată, sau pentru a perpetua amintirea vreunui mort scump, și Cantacuzinii, ca și Brâncovenii au loc de frunte la aceste ctitorii. Multe din ele au o origină mai umilă și datoresc zidirea lor unor negustori bogați, sau unor corporațiuni doritoare de a cinsti pe patronul lor sfânt. Astfel subsistă și acum bisericile: a negustorilor de oțet, a argintarilor, grânarilor, a brutarilor, a croitorilor, a vopsitorilor de stofe, a tâmplarilor, a fabricanților de zahăr și dulceturi, a dogarilor, a cărămidarilor, a vinarilor, a tăbăcarilor, pentru a nu cita decât câteva...

Astfel, odinioară, erau unite împreună, în aceeași credință, toate clasele națiunii române".
(ss) *Jacques Hérissay.*

În partea primă a acestui articol, care se ocupă cu recepția dela palatul Sf. Patriarhiei a participanților la Congresul pentru istoria me-

dicinei, se poate vedea ce ochiu de bun observator a avut autorul.

Cei ce au luat parte la acea recepție, își amintesc că lucrurile s'au petrecut întocmai așa cum sunt descrise.

Trebuie să adăogăm, însă, că sunt și unele detalii, în acest articol, atât în partea primă, cât și în partea doua, cărora autorul le dă o semnificație care poate nu corespunde riguros adevărului.

Ceeace ni se pare foarte important și îmbucurător este faptul că autorul a crezut de cuviință să vorbească atât de pe larg și în așa termeni despre cele văzute în țara noastră, și aceasta într'un ziar așa de răspândit și de citit în lumea romano-catolică.

Vom căuta să redăm ceva și din celelalte articole ale sale, în numeroase viitoare.

II. Preot romano-catolic francez excomunicat. — În revista religioasă franceză „La documentation catholique”, Nr. 669 din 26 August, a. c., citim că un savant preot francez, anume *Prosper Alfaric*, profesor de Istoria religiunilor la Universitatea din Strassbourg, a fost excomunicat de către *Tribunalul suprem al „Inquișiției”* dela Roma. Autor al mai multor lucrări de exegeză și istorie religioasă, remarcabile pentru erudiția lor, Prosper Alfaric ajunsese în ultimii ani, la concluziuni care aveau să-l ducă în chip necesar la excluderea sa din biserică. Astfel, în calitatea sa de membru în așa numita „*Uniune raționalistă*” din Paris, Prosper Alfaric a ținut în 1932, o conferință publică, intitulată: „*A existat Iisus?*”, în care a negat în chip categoric existența istorică a Mântuitorului Sfătuit în mai multe rânduri, fără folos, să revină asupra părerilor sale, în cele din urmă i s'a dat un așa numit „*avertisment canonic*”, prin care i se făcea cunoscut, că dacă în termen de 10 zile nu renunță la rătăcirile sale, va fi excomunicat.

Felul arogant în care primește el avertismentul Tribunalului bisericesc, arată cât de iremediabilă era căderea lui. Intr'adevăr, iată în ce termeni răspunde el episcopului de Strasbourg, care îi comunicase avertismentul:

Monseigneur, am onoarea a vă confirma primirea scrisoarei dv.....

Nu pot să vă spun îndeajuns cât de indiferent mă lasă hotărîrea Sfântului-Oficiu. Biserica nu mai are dreptul de a mă excomunica. Eu însumi am ieșit de multă vreme din comu-

niunea ei. Am făcut aceasta în deplină cunoștință de cauză și după mature reflexiuni. Convingerile intime cărora am urmat atunci n'au făcut decât să se consolideze cu timpul. La aceste convingeri țin acum mai mult ca oricând. Deci nu poate fi vorba pentru mine să le leapăd.

Deși am respins în chip categoric credințele în care am fost crescut, totuși am căutat întotdeauna să nu jignesc personal pe aceia cari trăiesc în aceste credințe. Sf. Oficiu n'are astfel de scrupule față de cei cari se depărtează de învățătura sa. Iată că vrea să mă excludă din rândul societății. În alte vremuri, m'ar fi torturat și ars de viu. Timpurile de acum nu mai îngăduiesc aceasta.

De aceea face și el ce poate. Să nu ezite deci, ci să grăbească să ordone să fiu evitat, din cauza „rătăcirilor” mele...

O astfel de măsură venind dela el și pentru un astfel de motiv îmi va face mare cinste. Pentru a-i mărturisi recunoștința mea, nu voi lipsi de a spune în public ce este tribunalul care mă condamnă.

Voiu povesti cu deamănuntul lunga sa istorie, în care abundă crimele împotriva spiritului. Se va putea vedea astfel care din noi trebuie evitat. Fiindcă sunteți dator să-l informați fără zăbavă asupra primirii făcute comunicării dv., vă cer, la rândul meu, să-i transmiteți de urgență textul acestei scrisori“.

Față de această perseverență încăpățânată, Tribunalul Inquișiției dela Roma—sau Sfântul-Oficiu, cum se mai numește — a pronunțat împotriva preotului Prosper Alfaric așa numita excomunicare majoră și solemnă, potrivit căreia acesta este considerat „*vitandus*” = care trebuie evitat, și pedepsit cu degradarea. Decretul de excomunicare se încheie astfel:

„De această excomunicare, să știe că nu va putea să fie absolvit în niciun fel, afară numai dacă va da mai întâiu semne neîndoelnice și durabile de căință sinceră și va renunța formal la toate rătăcirile sale printr'o declarație ce va trebui aprobată și publicată de către Sf. Oficiu. Atunci numai și nu înainte de a fi îndeplinit toate aceste puncte, va putea să fie din nou admis, deopotrivă cu ceilalți (*caeteris paribus*), la împărtășirea cu Sf. Taine, la fel cu laici“.

Adăogăm că în Franța au mai fost loviți de aceeași excomunicare, în trecut, Alfred Loisy, fost preot și profesor de Noul Testament la Institutul Catolic din Paris și Turmel, ale căror

defecțiuni au fost foarte dureroase pentru biserica romano-catolică. Dar astfel de defecțiuni sunt dureroase nu numai pentru o anumită biserică, ci și pentru Creștinism în general, care are ca temelie istoricitatea și dumnezeirea Domnului Nostri Iisus Hristos. Pentru această considerațiune, am notat și noi aici faptul de mai sus.

Diaconul N. CAZACU.

Un îndoit jubileu în biserica ortodoxă din Polonia. — În biserica ortodoxă din Polonia, s'a serbat zilele acestea un îndoit jubileu. I. P. S. Sa Mitropolitul Dionisie al Varșoviei și al Poloniei, decanul facultății teologice ortodoxe din capitala țării, a împlinit 20 de ani de slujbă arhierescă (1913—1933) și totdeodată 10 ani de slujbă ca Mitropolit (1923—1933). Fiii credincioși Bisericii ortodoxe din Polonia, compuși din diferite naționalități, ruși ucraineni, ruși-albi, gruzini, etc., s'au unit într'un cuget și au sărbătorit pe bunul, blândul, înțeleptul și generosul lor Păstor.

Un moment solemn în drumul istoriei, când se încunună cu răsplata recunoștinței fiești, munca fără preget, pe care a depus-o pentru Biserica Sa timp de 20 de ani, mitropolitul Dionisie.

În momentul acela, milioane de suflete au trăit o clipă cu gândul la Părintele lor duhovnicesc și din inimile lor scaldate în iubire, s'au ridicat, spre Cel de Sus, rugăciuni curate, jertfă de recunoștință.

Fiu de preot, actualul mitropolit Dionisie, își face studiile teologice în Rusia, în mod strălucit, apoi devine profesor, director de seminar. Superiorul bisericii ruse din Roma, până ce în ziua de 21. Aprilie 1913, este sfințit episcop de patriarhul Grigore IV al Antiohiei, care se afla atunci în Rusia, înconjurat de 8 arhieriei. Cum mitropolitul Varșoviei din timpul acela, Gheorghe, a fost asasinat de un arhimandrit, din motive politice, în reședința sa metropolitană, Scaunul său rămase vacant.

Soborul, întrunit la 27 Februarie 1923, alege ca mitropolit, pe episcopul Dionisie, iar la 23 Aprilie, același an, se face investirea, cu blagoslovenia patriarhului, Meletie IV. Imprejurările erau grele pentru Biserica ortodoxă, totuși mitropolitul Dionisie le predomină.

Cu patriarhatul din Moscova, relațiunile se rup și biserica ortodoxă din Polonia este autocefală. În ultimii zece ani mai ales, rolul mitro-

politului Dionisie a fost atât de mare, încât a scris istoria bisericii ortodoxe din Polonia pentru această perioadă este a se ocupa neapărat de viața și activitatea Șefului ei. El a organizat-o pe baze juridice, fixându-se astfel relațiunile ei cu statul polon. În sânul ei a organizat tot aparatul de funcționari bisericești, justiția bisericească, clerul, monahismul, misionarismul, azile pentru preoți și a căutat cu deosebire să dea poporului său de milioane, o cultură religioasă prin pregătirea clerului. Sprijinit de guvernul polon, în ziua de 8 Februarie 1925, a inaugurat cursurile facultății teologice din Varșovia, cu un grup mic de studenți, pentru ca azi, numărul lor să crească considerabil. I. P. S. Sa mitr. Dionisie a lucrat și la rezolvarea problemei naționalităților din sânul bisericii sale. Rușilor și ucrainenilor le-a sfințit câte un episcop în 1932 (Sava și Policarp) și cred că va face același lucru pentru ruși-albi. Se înființează diferite societăți, apar ziare, reviste și cărți noi, sub protecțiunea Sa.

Și I. P. S. Sa a acordat totdeauna sprijinul Său moral și material. Studenții Săi au fost de asemenea ajutați foarte mult și ajutoarele acestea ca și grija pe care a avut-o, s'au revărsat și asupra studenților străini de sub oblăduirea sa (români, sârbi și greci).

În fața acestei activități mărețe, pe care a predominat-o bunătatea ce s'a resfrânt și se mai răsfrânge încă asupra bursierilor români, trimiși de I. P. S. Sa Patriarhul Miron al României, la studii în Varșovia, biserica ortodoxă română ia parte la bucuria sorei Sale dela Nord și-i dorește I. P. S. Sale mitropolitului Dionisie viață lungă și fericită spre slavă Sfintei biserici ortodoxe din Polonia.

V. DUDU.

PAROHII VACANTE

Protopopia județului Muscel, Circ. I-a Câmpulung. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 de zile pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei *Vlădeștii-de-Sus* din Protopopiatul Circ. I-a Câmpulung-Muscel, post nou înființat și neprevăzut în bugetul statului.

Parohia are o populațiune de 209 familii cu 612 suflete. Are biserică și casă parohială. Are sesie parohială 7 ha. Venitul epitrahilului se cifrează la lei 1000 anual. Candidații nehirotoniți, pe lângă actele cerute de art. 11 din Regulament

vor mai anexa actul de binecuvântarea căsătoriei și o declarațiune că vor preda gratuit învățământul religios în școala primară din comună; iar candidații hirotoniți, cari cer transferarea, în memoriile ce vor prezenta, vor arăta precis:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească au realizat în parohia de unde cer transferarea sau înaintarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce sume au consemnat și unde, pentru sporirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea Nr. recepiselor de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate a obținut.

5. În ce măsură a îndeplinit ordinele chiriarhale de a îndruma pe elevi să meargă la biserică și de a-i învăța cântarea bisericească.

6. Cum a executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești, privitoare la administrațiunea și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor? Rezultatele obținute.

8. Dacă și în ce măsură a stăruit pentru introducerea în biserică a lumânărilor de ceară curată dela turnătoria rituală a Sf. Arhiepiscopii.

Doritorii de a ocupa postul, vor înainta toate actele cerute de Regulament, dimpreună cu datele de mai sus, la cancelaria Protopopiei, în termenul arătat.

Cele venite pe altă cale, nu se vor lua în seamă.

Protopop, Econom. Pr. GH STROIAN.

Protoieria Județului Vlașca, Circ. II. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Rădulești-Vlașca, devenit vacant în urma demisiunii titularului de până aci, Preotul C. Dobrescu, pe data de 1 August 1933.

Parohia are 247 familii, cu 939 suflete. Biserica este în construcție și neterminată. Casă parohială nu are.

Venituri: Salariul dela Stat, conform gradului de studii și 5.000 lei anual venitul epitraxiului.

Obligațiuni: Pe lângă îndatoririle rituale și canonice, preotul va fi obligat a termina construcția bisericii și a preda religia în învățământul primar.

Candidații la hirotonie vor fi licențiați în Teologie. C. c. preoți, care cer transferarea vor avea în vedere la întocmirea memoriului, următoarele puncte:

1. Ce momente de lucrare pastorală, culturală, misionară și gospodărească, au realizat în parohia unde cer transferarea.

2. Ce anume fapte de milă creștină au săvârșit, precizarea datei și valorii lor.

3. Ce anume sume au consemnat și unde, pentru sporirea fondului milei creștine din parohie, cu arătarea numărului recepiselor de depunere.

4. De când predă învățământul religios în școala primară și ce rezultate a obținut.

5. În ce măsură au îndeplinit ordinele Chiriarchale, de a îndruma pe elevi să meargă în zile de Dumineci și sărbători la biserică și de a-i învăța cântările bisericești.

6. Cum au executat diferite ordine și dispozițiuni ale autorităților bisericești, privitoare la administrarea și gestiunea parohială.

7. Numărul sectanților și concubinilor din parohie și cum a activat pentru combaterea lor. Rezultatele obținute.

Candidații vor înainta cererile, însoțite de actele regulamentare, direct oficiului protopesc, în termenul mai sus arătat.

Protoiereu, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

S U M A R :

1. Congresul Misionarilor ortodoxi . . . Pr. M. Popescu
2. Francmasoneria . . . V. Dudu
3. Manifestare religioasă în Giurgiu . . Pr. T. Cristian
4. Sfințirea monumentului Eroilor din
Scrioștea . . . Asistent
5. O înălțătoare sărbătoare la Roșilor
de Vede . . . Pr. N. Marinescu
6. Cercurile Pastorale . . . ***
7. Cronica Internă . . . ***
8. Cronica Externă . . . Diacon N. Cazacu
9. Parohii vacante . . . ***